

Cal Xancó

El Papiol

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer de B. C. Aribau, 23
Alçada: 84

Coordenades:

Latitud: 41.43619
Longitud: 2.00439
UTM Est (X): 416822
UTM Nord (Y): 4587658

Classificació

Número de fitxa 08158 - 25
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modernisme Contemporani
Segle XX
Any 1921
Autoria de l'element: Josep Ros Ros
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Presenta un cert estat d'abandó.
Protecció Legal
Observacions protecció: BPU. D10-Catàleg de Patrimoni Arquitectònic del Papiol
Accés Restringit
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 6978801DF1867H
Autoria de la fitxa Juana Maria Huélamo Gabaldón
Data de registre de la fitxa: dt., 04/12/2018 - 01:00

Descripció

La torre de Cal Xancó, és un edifici isolat de planta allargada. Consta de dos cossos en disposició perpendicular.

Destaca, pel sud-est, la torre que mira a la vall del Llobregat.

Els diversos buits que s'obren a la façana són de traça orgànica: en general estan recercats amb guardapols de color rosa, i es tanquen mitjançant persianes de llibret de color blau, el mateix color que es fa servir a les rajoles vidrades que es troben als ampits de les finestres.

En destaca, sobretot, la teulada a dues aigües de peces de color negre, les quals posseeixen amb una forma que li ofereix una gran personalitat. La casa, construïda en un vessant pronunciat, està envoltada d'un jardí actualment molt abandonat.

Observacions:

És una torre d'estiueig. Està enquadrada dins l'estil del modernisme popular. Representa un dels edificis més característics del paisatge visible del Papiol a l'entrada al municipi per la carretera que rodeja el turó de Pongrau.

Història

La torre de Cal Xancó, obra de l'arquitecte modernista Josep Ros Ros, es construeix en un moment en el qual les cases residencials i els habitatges d'estiueig proliferen al Papiol.

José Ros Ros (Martorell, 1885 -1951) va ser arquitecte municipal del Papiol entre els anys 1913 i 1951. En la seva trajectòria professional, fou considerat un dels arquitectes municipals més prolífics del moment.

Pertanyé a la considerada "segona generació d'arquitectes modernistes", titulats entre els anys 1906 i 1911. Juntament amb Salvador Valeri i Pupurull va portar a terme projectes de remodelació urbanística i d'obra nova, tots dins del marc del modernisme popular català.

Cal Xancó rep aquest nom pel fet d'haver estat construïda per encàrrec de la família Xancó, pares d'Ernest Xancó, violoncel·lista i director d'orquestra, deixeble de Pau Casals, i impulsor del Festival de Música del Papiol.

Els Xancó habien estat camisers de Barcelona (Josep Xancó Farreras: 1880-1940). Tenien botiga davant el Liceu, que encara conserven (Ahicart, 2019).

Bibliografia

Ahicart Amigó et al. (2019) Exposició: Motius de cases i gent. El Papiol: Espai de Recerca pel Patrimoni del Papiol. Biblioteca Municipal del Papiol Valentí Almirall.

